

Caiguda de -g- intervocàlica a jugar

(ALDC, III, 588. *Jugar a bales*)

El nombre important de poblacions sense resposta es deu al fet d'haver introduït l'enunciat ja avançades les respostes.

Jugar procedeix del llat. *IOCARI* 'bromejar, dir paraules jocosos' per a passar més tard a 'practicar un exercici recreatiu o esportiu sotmès a unes regles i en el qual es pot guanyar o perdre'. Dos fenòmens fonètics criden l'atenció respecte a aquest mot: **1**) el tancament de [o] > [u] de la o llat., que interpretem per influència de la iod inicial, responsable de la mateixa ascensió en *juglar* (< llat. *JOCULARE*), escrit gairebé sempre així en cat. ant., i única

pronúncia popular (encara que la grafia sigui *joglar*), *Juan* 'Joan', *Josep* 'Josep'; **2**) el manteniment o desaparició de la -g- intervocàlica: s'havia pensat, des de Fouché, si un i altre fenomen estaven en relació amb la posició d'aquesta velar abans (*BIGA* > *biga*) o després de l'accent (*RUMIGARE* > *rumiar*) respectivament; sembla, però, que aquesta condició no és decisiva: comparem les àrees de *jugar* i *juar* amb les de *agulla* i *aiulla* (veg. *PALDC*, I, mapa 25), que, tot i tenir accents diferents, presenten una semblant distribució. Evidentment només *jugar* ha tingut accés a la normativa.

